

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010852
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118010852.5

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému P. P., nar. XX. XX. XXXX v X. X., trvale bytom V. L. XX, t. č. v NOO a ÚVTOS Trenčín, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 4. apríla 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Bc. Karolíny Tomatovej a Dagmar Nedomovej takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného P. P., nar. XX. XX. XXXX o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 11. 06. 2018 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného P. P., nar. XX. XX. XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podaný prostredníctvom obhajcu. V odôvodnení návrhu odsúdený uviedol, že je invalidný dôchodca s ťažkým diabetes mellitus a ďalšími zdravotnými problémami, v roku 2011 mu amputovali pravú dolnú končatinu a je odkázaný na invalidný vozík. Po prípadnom podmiennečnom prepustení bude bývať v rodinnom dome brata v P., ul. V. XXX, o čom predkladá súdu prehlásenie brata zo dňa 29.3.2017. Doteraz nebol v podmienkach vykonávania väzby a ani trestu odňatia slobody disciplinárne potrestaný, naopak bol viac krát disciplinárne odmenený. Počas doterajšieho výkonu trestu dodržiava ústavný poriadok ako i denný režim, riadne plní všetky príkazy a nariadenia príslušníkov UZVJS, v kontakte s personálom sa správa slušne. V skupine odsúdených je nekonfliktný. Stanovený program zaobchádzania sa snaží plniť. Vo výkone trestu odňatia slobody je prvý krát. Pred spáchaním tohto skutku viedol riadny život. Tento trestný čin spáchal v silnom rozrušení a v zmenšenej príčetnosti aj z dôvodu jeho závažných ochorení, ktoré mali základ v jeho diabetickom ochorení ako aj v poškodení mozgu v dôsledku úrazu z detstva. Svoj skutok úprimne oľutoval, k svojej trestnej činnosti sa stavia kriticky a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Všetky hore uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že sú u neho splnené tak formálne ako i materiálne podmienky ustanovené v § 67 ods. 1 Tr. zák. V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Tr. zák. „pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva“. Z tohto dôvodu žiadam, aby som bol podmiennečne prepustený.

Súd zistil, že P. P. bol odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5T/5/2005 zo dňa 08. 02. 2006, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, na ktorého výkon nastúpil dňa 08.02.2006 a ktorý má predpokladane vykonať po započítaní väzby dňa 06.06.2021.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/28/2018 zo dňa 07. 03. 2018 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody, a to jeho preradením z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, kde vykonáva trest aj v súčasnosti.

Lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 21. 04. 2017.

Odsúdený P. P. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že v žiadosti všetko napísal. Daný skutok, ktorý sa stal, ho strašne mrzí, a nevráti to už naspäť, strašne ho to mrzí. Chcel by teda pokračovať vo svojom živote ďalej bez akýchkoľvek prešľapov, má aj ťažkú chorobu, cukrovku už 40 rokov, proste ďalší život by chcel stráviť pri svojom bratovi, má na to aj prostriedky, má invalidný dôchodok, sociálne zabezpečenie a samozrejme pokračovať v normálnom živote, zaradiť sa do spoločnosti aj keď to bude ťažké. V pôvodnom konaní mu nebola nariadená žiadna psychiatrická liečba.

Zástupca NOO a ÚVTOS Trenčín predniesol hodnotenie na odsúdeného súhlasne s písomným hodnotením a dodal, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám.

Z písomného hodnotenia odsúdeného ústavom vyplýva, že odsúdený je ženatý, otec dvoch plnoletých detí. Národnosť má slovenskú a je invalidným dôchodcom. V minulosti ukončil stredné odborné vzdelanie bez maturity. Pôvodným povoláním bol murár. V minulosti bol jedenkrát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. Do výkonu väzby bol predvedený zo slobody dňa 06. 12. 2004 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica (ďalej len „ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica“). V ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica nastúpil dňa 08. 02. 2006 aj výkon trestu odňatia slobody. Na ďalší výkon trestu bol dňa 21. 02. 2016 premiestnený do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, odkiaľ bol viac krát hospitalizovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne (ďalej len „nemocnica“). Od 21. 08. 2012 vykonáva trest odňatia slobody v nemocnici, kde bol umiestnený na oddelení F0 so zaradením do diferenciálnej skupiny „OZP“. Rozhodnutím OS Trenčín sp. zn. 6Nt/28/2018 zo dňa 07. 03. 2018 bol ods. preradený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, momentálne je umiestnený na oddelení F4 so zaradením do diferenciálnej skupiny „OZP“. Správanie počas výkonu väzby v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica možno hodnotiť pozitívne. Nie sú evidované žiadne negatívne skutočnosti v súvislosti s osobou menovaného. Zo získaných poznatkov o odsúdenom počas jeho doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody možno skonštatovať, že na podmienky výkonu trestu sa adaptoval bez vážnejších nedostatkov. Správanie a vystupovanie počas výkonu trestu odňatia slobody je dlhodobo na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok rešpektuje, denný a liečebný režim dodržiava. K príslušníkom a zamestnancom sa správa slušne. Pokyny a nariadenia plní bez zbytočných pripomienok. V interpersonálnych vzťahoch je nekonfliktný a komunikatívny. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol osemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný doposiaľ nebol. Voľný čas trávi primerane k svojmu zdravotnému stavu. Po umiestnení v nemocnici mu bola zo zdravotných dôvodov amputovaná pravá dolná končatina. Z tohto dôvodu je obmedzené aj jeho využívanie voľného času. Rád počúva vysielanie rozhlasu, sleduje televíziu, číta literatúru a časopisy, občas si zahrá spoločenské hry so spolu odsúdenými. Pracovne zaradený nebol z dôvodu, že je invalidný dôchodca a jeho zdravotný stav pracovné zaradenie neumožňuje. Aktívne sa však zapájal do prác pre potreby oddielu. Momentálne sa v rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného stará o kvetinovú výzdobu na chodbe odd. F4. Pravidelný písomný a telefonický kontakt udržiava najmä s bratom J., ktorý mu pravidelne posiela aj balíky osobnej potreby. Návštevy počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody žiada ojedinele asi jeden až dvakrát ročne. Stanovený program zaobchádzania sa plní. Riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako nízke, resocializačná prognóza je priaznivá. Záverom hodnotím, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúčam podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z prehlásenia J. P., brata odsúdeného vyplýva, že je vlastníkom rodinného domu na ulici V. XXX, P. v X. X. a poskytne ubytovanie môjmu bratovi P. P., nar. XX. XX. XXXX, po jeho prípadnom prepustení z ÚVTOS Trenčín.

Z hodnotenie rizika sociálneho zlyhania vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania v prípade odsúdeného je nízke so štyrmi bodmi, obzvlášť závažný zločin 2 body, muž 1 bod, ukončené stredné odborné vzdelanie (SOU - bez maturity s výučným, respektíve záučným listom 1 bod.

Zo Znaleckého posudku č. 7/2005 z odboru zdravotníctvo vypracovaného MUDr. O. T. a MUDr. L. P. v pôvodnom konaní vyplýva, že odsúdený netrpí duševným ochorením procesuálneho charakteru, manifestné sú známky organického poškodenia mozgu ľahkého stupňa, nie sú manifestné

známky závislosti na alkohole, alebo inej návykovej látke. V inkriminovanom čase došlo u obvineného P. P. ku vzniku vystupňovanému afektu, pričom na jeho vzniku rozhodujúcim psychogénnym faktorom bola dlhodobá, stupňovaná manželská kríza. Po vystupňovaní konfliktov manželka podala o rozvod, vyhľadala ho z domu, hovorila, aby sa stratil z jej života, jej slovné útoky pociťoval ráno aj večer štyri týždne, cítil sa utláčaný a ukrižovaný. Uvedené okolnosti boli silným podnetom, ktoré vyvolali afekt hnevu, so zúženým vnímaním a koncentráciou pozornosti na traumatizujúci podnet, avšak na rozdiel od patického podnetu nedošlo ku kvalitatívnym poruchám vedomia s poruchami orientácie. Vzhľadom k tomu, že v inkriminovanom čase išlo u obvineného P. P. o vystupňovaný afekt, mal čiastočne ľahko zníženú ovládaciú schopnosť, jeho schopnosť rozpoznať nebezpečnosť svojho konania bola plne zachovaná. U obvineného P. U. boli zistené známky organického psychosyndrómu ľahkého stupňa - ľahkého poškodenia mozgu, týmto trpel i v inkriminovanom čase. Zmeny, ktoré sa manifestujú pri organickom psychosyndróme sú viacmenej íneverzibilne - liečba by nespĺnila svoj účel, preto znalci nenavrhujú žiadnu formu ochranného liečenia. Pobyt obvineného P. P. na slobode z hľadiska psychiatrického nie je nebezpečný pre spoločnosť.

Zo Znaleckého posudku č. 104/2004 vypracovaného L. Y. S. v pôvodnom konaní vyplýva, že osobnosť 45 ročného muža vykazuje prítomnosť schizoidných črt. Obmedzená je schopnosť vyjadrovať pocity k druhým, zvýšený je emočný chlad, uzavretosť, plytké prežívanie, zvýšená je tendencia k agresívnemu riešeniu záťažových situácií. Mentálne schopnosti odpovedajú pásnu populačnej normy, sú priemerné. Prísnosť asociácií je priemerná a pomer verbálnej k performačnej zložke je vyvážený. Bez známkov intelektovej deteriorácie. Štruktúra osobnosti je abnormná, intersubjektívny rozptyl zvýšený. Relatívne najlepšie je analyticko- syntetické myslenie, početný úsudok a analogické myslenie. Relatívne najhoršie je asociatívne učenie a schopnosť aplikovať dobrý úsudok na sociálne situácie. Emotivita je chudobná, povrchná, labilná s neúspešnou snahou o prispôsobenie. Citové väzby sú plytké a sebakontrola v partnerských vzťahoch nespôľahlivá. Prevažne pociťovaná závislosť vo vzťahu zvyšuje dráždivosť a netrpezlivosť. Oslabená je vnútorná istota. Pocity fyzickej slabosti a neistoty sú kompenzované neprímeranou agresivitou, ktorá sa dotýka patologickej hranice. Agresivita je trvalou osobnostnou charakteristikou. Schopnosť obvineného správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti, tie si zapamätať a reprodukovať na úrovni, potrebnej pre trestné konanie, je obmedzená. Vyšetrením bolo zistené kvantitatívne obmedzenie pamäti na subnormnú úroveň a okrem toho aj narušenie kvality sklonom ku konfabulácii. Jedná sa o kvalitatívne chorobný prejav, obmedzujúci významne schopnosť podať vierohodnú výpoveď. Úroveň duševného vývoja je v medziach normy. Mravné cítenie je menej diferencované, ale blíži sa konvenčnej úrovni. Intelektové schopnosti odpovedajú priemeru v pásme populačnej normy. Štruktúra osobnosti je abnormná, s nižšou emočnou diferencovanosťou a neprispôsobivosťou, čo nedovoľuje vytvoriť uspokojivý interpersonálny vzťah pre necitlivosť a neschopnosť vyjadrovať vlastné pocity. Akcentovaný je sklon k riešeniu záťažových situácií fyzickou agresiou. Agresivita sa dotýka hranice patológie. Agresivita patrí do trvalej výbavy osobnosti a jej stupeň sa dotýka patologickej hranice, čo odpovedá chorobnému stupňu. Z psychologického hľadiska v čase spáchania trestného činu je pravdepodobná motivácia emočná a to hnevom, nedocenením a ohrozením podmienok pre existenciu v prípade nutnosti opustiť spoločné bývanie. S ohľadom na doterajší vývoj osobnosti je pravdepodobné, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody trest môže splniť svoj účel a je reálna náprava obvineného.

Vzhľadom k tomu, že súd v minulosti už rozhodoval o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie, ktorú následne zobral späť, v ktorom konaní senát nadriadeného súdu vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že „súd prvého stupňa nekriticky prevzal aj „Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania“ odsúdeného P. P. (č.l. 9 až 11), kde bol urobený záver o priaznivej resocializačnej prognóze o nízkom riziku sociálneho zlyhania. Podľa názoru senátu nadriadeného súdu rubrika č. 8 závažnosť trestného činu bola vyplnená nesprávne, pretože trestný čin odsúdeného vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu (§§ 11 ods. 3, 437 ods. 1 Tr.zák.). S prihliadnutím aj na závery pôvodného znaleckého posudku z odboru psychiatrie a psychológie sa aj vyplnenie rubriek č. 11 - Emocionálna stabilita a č. 12 Mentálna úroveň, poruchy osobnosti, nariadená psychiatrická a sexuologická liečba (vrátane ambulantnej) javia ako nie celkom presvedčivé.“, súd na verejnom zasadnutí podľa §141 ods. 1,2, tr. poriadku súd pribal do konania na podanie odborného vyjadrenia psychologičku Ústavu výkonu väzby a výkonu trestu NOO a ÚVTOS Trenčín por. Mgr. Z. X..

Por. Mgr. Z. X. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedla, že s odsúdeným v rámci plnenia svojich pracovných povinností prichádzala do kontaktu. Je jej známe jeho správanie keď bol v strednom stupni

stráženia, aj keď postúpil do minimálneho stupňa stráženia. Pamätá si ho ako psychicky stabilného, keď bol nejaký konflikt, tak si ho pamätá, že skôr bol taký spolupracujúci, nesprával sa agresívne, nevyvolával žiadne konflikty. Znalecké posudky jej neboli známe. Boli jej známe len vstupné diagnostické vyšetrenia, ktoré robia pri výkone trestu. Bol jej daný dostatočný čas na oboznámenie sa so znaleckými posudkami. Body 11 a 12 by neboli aj napriek pôvodným znaleckým posudkom inak vyplnené, menovaný netrpí duševným ochorením, počas výkonu trestu bol emocionálne stabilný, nebol výbušný a nevyskytovali sa konflikty, a že teda nie je potrebná liečba, psychiatrická ani sexuologická, na jeho trestný čin nemá vplyv sexuologická liečba. Odsúdený nemá poruchu osobnosti. V znaleckom posudku sa píše, že psychogénnym faktorom spáchanej trestnej činnosti bola dlhodobá manželská kríza. Nevie zaručiť, že keby sa dostal do opakovanej krízy, alebo opakovaného tlaku, ktoré by vyvolali takýto afekt hnevu, či by nedošlo opäť k zlyhaniu. Vzhľadom na závery znaleckého posudku považuje za potrebné pribrať do konania znalca psychológa.

Znalec z odvetvia psychológie PhDr. H. X., ktorý bol súdom pribratý do konania, vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdeného P. P. vyšetril pre účely znalecké dňa 07. 12. 2018 v Nemocnici pre odsúdených v NOO a ÚVTOS Trenčín, bol mu pred vyšetrením doručený spis z OS Trenčín a v nemocnici pre odsúdených sa oboznámil so zdravotnou dokumentáciou P. P.. Na základe teda samotného rozhovoru s odsúdeným a na základe následného vyšetrenia psychologickými metódami, klinickými a testovými dospel k záverom, ktoré uviedol v odpovediach na otázky v samotnom znaleckom posudku, preto za podstatné potrebuje zdôrazniť odpoveď na otázku č. 4. U odsúdeného bolo v čase vyšetrenia, ale aj už dlhšie obdobie prítomné vnútorné napätie spôsobené zlým zdravotným stavom, jedná sa odsúdeného ktorý je polymorbídny, teda má viacero zdravotných ťažkostí aj na základe toho dá sa povedať, že je emočne rozladený, najmä taký pesimistický, pasívny dá sa povedať, že až rezignovaný, tieto skutočnosti, tento aktuálny psychický stav znižuje určitú jeho mieru impulzivity, ktorá u neho bola prítomná v minulosti a tak isto aj zmienená v znaleckom posudku od MUDr. S. zo dňa 14. 01. 2005. V záťaži má tendenciu reagovať impulzívnejšie voči zdroju prekážky, avšak agresivita ako osobnostná črta nedosahuje nejakú takú hĺbku, ktorú by sme mohli nazvať ako patologickú, čiže nie je možné konštatovať, že by mal tendenciu reagovať primárne agresívne, resp. ani z hľadiska počas jeho výkonu trestu nezistil, že by vykazoval nejakú agresiu v konaní ako čin, resp. že by vykazoval nejaké neadaptívne správanie sa: intelektové schopnosti vykazujú určitý úpadok v dôsledku organických zmien CNS, ale nie sú narušené tieto jeho schopnosti, nachádzajú sa v nižšom pásme priemernej inteligencie. Je toho názoru, že možnosť recidívy v zmysle trestnej činnosti, ktorú by produkovala jeho osobnosť ako celok je znížená výrazne, resp. tu jeho resocializačnú prognózu hodnotí ako priaznivú. Na otázky obhajcu uviedol, že doterajší výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel a to vzhľadom aj k osobnostným predispozíciám odsúdeného. V zásade sa dá povedať, že vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav sa dá predpokladať, že môže nastúpiť aj určitá forma zmien nálady, ale je tam skôr tendencia k rozvoju depresívneho stavu na reaktívnom podklade, teda v tomto prípade zdravotného stavu a to sa môže okrem pochmúrnej nálady prejavovať aj disfóriou - dráždivou náladou, skôr sa bude potrebné zaoberať otázkou toho, že ak aj beznádej zdravotného stavu, možno určitá apatia môže byť prítomná, môžu byť prítomné aj prejavy impulzivity zameranej do seba. V čase vyšetrenia, podľa jeho názoru tam nebola porucha nálady v zmysle depresívnej poruchy, bude potrebné riešiť jeho problémy v emotivite, v zmysle depresívneho hľadania adaptačná problematika po významných zmenách v jeho živote, ktoré už sú a ďalšie môžu byť. Tieto zmeny bude potrebné sledovať ako sa dokáže adaptovať aj keď má oslabené zvládacie mechanizmy osobnosti, toto bude predpokladaná téma najbližšieho obdobia. Na základe toho jeho vlastného vyšetrenia nezistil také črty osobnosti u odsúdeného, ktoré by mali zvýšené riziko páchania trestnej činnosti, resp. nezistil žiadne také črty osobnosti, ktoré by zvyšovali pravdepodobnosť správania, odsúdený nemá tendenciu k asociálnemu správaniu sa. Na otázky prokurátorky uviedol, že odsúdený má slabšie, nedostatočné zvládacie mechanizmy osobnosti, má nedostatočné vnútorné zdravie na vyrovnanie sa so záťažou, čo sa prejavuje slabšou moduláciou afektu, alebo slabšie dokáže ovládať emočnú reakciu, reaguje impulzívnejšie, ale v poslednom období je zameraná impulzivita do seba, kde sa prejavujú určité stavy rezignácie a určité zmeny zasahujúce sebaobranu, sebaapriatie. Keďže jeho osobnostnej štruktúre takáto tendencia reagovať impulzívne je, je to jedným z faktorov, ktoré sú hodnotené ako negatíva, ale tak ako sa vyjadril v otázke č. 3 a č. 2, nezistil, že by agresivita dosahovala patologickú hĺbku a taktiež sa vyjadril v otázke č. 3, že skôr bádať taký stav rezignácie apatie, ktorý ešte viac znižuje mieru impulzivity na okolie a prognosticky sa vyjadril, že je tam riziko poruchy ako určitej formy impulzivity voči sebe samému. Je potrebné zmieniť, že jeho samotné nejaké vyjadrenia k udalostiam, pre ktoré bol odsúdený vykazujú z jeho pohľadu určitý prejav prijatia, uvedomenia, pričom z jeho pohľadu vylučuje, že by sa jednalo o účelovosť, ktorú by sám prinášal do rozhovoru počas

znaleckého vyšetrovania. Žeby jeho nejaký sebanáhľad, nejaká korekcia nastala podľa neho, čo k tomu prispelo, to je otázka na tých, čo s ním vo výkone trestu ako personál boli, psychológovia, tiež si myslí, že je tam taká nádej v tom, to prostredie po prepustení by mal byť u svojho brata, aspoň tak plánoval a skôr si myslí, že nejaké riziko hrubej anetickej necitlivej agresivity alebo deštruktívneho konania voči iným ľuďom alebo veciam atď., je u neho skôr minimálna. To, že bude sa asi vyskytovať nejaké zlostné správanie, keďže zdravotný stav nie je dobrý, to tam bude prítomné, ale by to nejak nedával do nejakej podoby, že to je atypické, že by sme nemali také črty, také činy ktoré by boli v rozpore so zákonom ako tu odsúdený, myslím, že to bude dosahovať takú hĺbku ako u každého iného pacienta s dvomi amputáciami a zlým zdravotným stavom, môžu sa vyskytovať zmeny adaptačné poruchy v dôsledku zmien životných, podráždenosť, nevrlosť, disfória, to sa nedá vylúčiť, čiže to je podľa neho stav, ktorý sa môže vyskytnúť u každého človeka. Je podstatné tá určitá miera, ako bola vyhodnotená v posudku od MUDr. S., že k amorálnemu deštruktívnemu správaniu, je minimálna. Čin ktorý vykonal, sa hovorí o skratovom zlyhaní, ktoré však nie je možné u nikoho vylúčiť. V jeho prípade s väčšou váhou by poukázal na hodnotenia 14 rokov, je to dosť podstatné hodnotenie, možno sa dá povedať, tak dlhodobých sledovaní mohli dospieť k takémuto záveru. T. si, že nemalo by sa po prepustení jeho správanie zmeniť, skôr sú tam výzvy ktoré bude musieť prekonávať a na neho bude reakcia, sú to zásadné zmeny aké bude mať prostredie, kde bude fungovať, aké bude mať zázemie, to sa javilo ako nádejné, k tomu je potrebné hlbšie skúmanie, nevykonal, jeho ostatná rodina ho odmietla, nekomunikuje s ním, komunikuje len s bratom. Predbežná predstava, bude určitým spôsobom odkázaný aj na hodnoty iných ľudí, to treba povedať, aj to je určitá a samozrejme už len tá samotná skutočnosť, že je imobilný, je určitým spôsobom limitujúca v jeho celkovej činnosti. Na otázky predsedu senátu uviedol, že agresivita vzniká na podklade zvýšenej impulzivity, to je taká tá zvýšená pohotovosť reagovať na prekážky, skôr hostilným zlostným spôsobom a skôr keby sme mali hovoriť o prejave agresivity, tak skôr by to malo spadať do verbálnej časti, ale aj akademické rozdelenie, u neho je skôr zvýšená pohotovosť reagovať v záťažii impulzívne a môže sa to hodnotiť ako nejaké zlostné správanie, výslovne že by nejakým spôsobom, že by ho malo niečo rozhodiť to nie, keď hovorí o verbálnej agresivite alebo o hrubej agresivite, že by sme vo vyšetrení nezistili, že by agresivita dosahovala patologickú hĺbku, verbálna alebo fyzická agresia akože čin, to tam nebolo jeho nejaká črta, ktorá bola prítomná, preto ani to rozdelenie je v úvahách, ktoré nezodpovedajú tomu, že by dosahoval patologickú hĺbku, že by dosahoval fyzickú, slovnú agresivitu voči svojmu prostrediu, tá agresivita na podklade impulzivity, zlostné správanie môže byť nasrdený v činnostiach, ktoré mu nejdú, tá trezlivosť tam môže byť, impulzivita tohto typu. Vzhľadom k špecifickej situácii jeho zdravotného stavu a s tým súvisiaceho jeho možného rozvoja adaptačných porúch, afektívnych porúch, ktoré síce diagnostikuje psychiater, môžu to byť nálady, úpadok výkonnosti, vitality, prejavy neschopnosti sa tešiť z vecí, znížená výkonnosť, rôzne psychosomatické ťažkosti, tak je toho názoru, že v tomto prípade aj táto skutočnosť, alebo tak ako ste položil otázku je významná z toho pohľadu, že by ďalší výkon trestu odňatia slobody mohol skôr byť alebo bol skôr kontraproduktívny, keďže dá sa predpokladať, že bude mať viacej starostí so zdravotným stavom a vysporiadavaním sa z následkov zdravotného stavu. Jedna veta ešte, keďže sa s tým už stretol na súde v Bánovciach, viac menej tam musí byť, nedokážeme veštiť, že má sa znalec jednoznačne vyjadriť. Skôr je to na tej strane, že by to mohlo byť úspešné ako by mal produkovať nejaké riziko pre spoločnosť, ak by tam nejaká takáto črta bol by to zmienil. Neodporučil odsúdenému v prípade podmieneného prepustenie uložiť nejaké primerané povinnosti, predovšetkým, aby sa podrobil sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Prokurátorka v konečnom návrhu uvádza navrhla návrh odsúdeného zamietnuť keďže u odsúdeného sa nedá ani jednoznačne vylúčiť ani jednoznačne potvrdiť, že by svoju agresivitu, na základe ktorej sa dopustil trestnej činnosti po svojom prepustení z výkonu trestu nezopakoval a predovšetkým s ohľadom na závažnosť trestného činu ktorého sa dopustil. Je potrebné veľmi citlivo hodnotiť negatíva, ktoré hodnotil znalec vo svojom znaleckom posudku.

Obhajca v konečnom návrhu navrhol žiadosti vyhovieť, poukázal na to, že v danom prípade boli splnené jak formálne, tak materiálne podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného v prvom rade poukázal na hodnotenie ústavu, ktorý ho doporučil v plnom rozsahu na podmienené prepustenie a v samotnom hodnotení ústavu bolo jednoznačne konštatované, že resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako priaznivá na základe nízkeho rizika sociálneho zlyhania, tak isto ústav konštatuje, že odsúdený počas celej doby svojho výkonu trestu plní stanovený program zaobchádzania, počas celej doby výkonu trestu u odsúdeného neboli preukázané žiadne negatíva a to v zmysle jeho zlého správania, naopak bol osemkrát disciplinárne odmenený, pokiaľ sa týka znaleckého posudku a výsluchu znalca na dnešnom verejnom zasadnutí, poukazuje na závery ktoré znalec uviedol a to najmä, že resocializačná

prognóza je u neho hodnotená ako priaznivá, znalec sám potvrdil, že recidíva je nepravdepodobná a agresivita u odsúdeného nedosahuje patologickú hĺbku, pričom znalec nezistil, že by mal odsúdený vykazovať v súčasnosti nejakú agresivitu alebo neadekvátne správanie tak isto sa znalec vyjadril na otázku obhajoby, že pokiaľ sa týka doterajšieho výkonu trestu tak u odsúdeného bol splnený tento účel a tiež sa vyjadril znalec, že vzhľadom na správanie a chovanie odsúdeného môže konštatovať, že u neho došlo k náprave, pokiaľ sa týka aj namietanej materiálnej podmienky zo strany OP poukazuje, najmä na to, že odsúdený má kde bývať po prepustení z výkonu trestu, čoho dôkazom bolo aj prehlásenie brata J. P., že tento v prípade podmieneného prepustenia je ochotný mu poskytnúť ubytovanie, tak isto zdôrazňuje, že odsúdený má stály príjem v podobe invalidného dôchodku, tak isto má aj rodinný dom, ktorý je predmetom dedičstva, čiže u odsúdeného neboli zistené také sklony, ktoré by mali preukazovať jeho vedenie neriadneho života v budúcnosti a na dôkaz toho bolo aj stanovisko samotného znalca, ktorý sa dneska verbálne vyjadril, že práveže ďalší výkon trestu u odsúdeného by bol skôr kontraproduktívny. Preto obhajoba má za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby bol odsúdený podmiennečne prepustený a preto obhajoba navrhuje podmiennečne prepustiť odsúdeného na slobodu a prípadné určiť primeranú skúšobnú dobu prípadné probačný dohľad nad odsúdeným.

Odsúdený v konečnom návrhu uviedol, že sa už vyjadril predtým na pojednávaniach, môže len toľko povedať, že ho to veľmi mrzí, ten čas nevráti nikto späť, chce viesť riadny život vonku.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 437 ods. 2 Tr. zákona pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo rozhodovaní o podmienenečnom upustení od výkonu zvyšku trestu pri trestoch uložených po nadobudnutí účinnosti tohto zákona za trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Tr. zákon v znení neskorších predpisov, postupuje sa podľa tohto zákona.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody), avšak nebol splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh bol s nedôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienenečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Súd však dospel k záveru, že nebol splnená tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že zo znaleckého posudku PhDr. Y. S. vyplýva, že agresivita patrí do trvalej výbavy osobnosti odsúdeného a jej stupeň sa dotýka patologickej hranice, čo odpovedá chorobnému stupňu, pričom aj zo záverov znalca z odvetvia psychológie PhDr. H. X. vyplýva, že odsúdený má slabšie, nedostatočné zvládacie mechanizmy osobnosti, má nedostatočné vnútorné zdravie na vyrovnanie sa so záťažou, čo sa prejavuje slabšou moduláciou afektu, alebo slabšie dokáže ovládať emočnú reakciu, reaguje impulzívnejšie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že v prípade odsúdeného nemožno vylúčiť opätovné skratové konanie v budúcnosti a teda., že nemožno očakávať vedenie riadneho života odsúdeného na slobode.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného je dané riziko recidívy.

Z uvedených dôvodov súd nevyhovel návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený nespĺňa tretiu - materiálnu podmienku na podmienenečné prepustenie a to, sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom k uvedenému súd návrh odsúdeného na podmienenečné prepustenie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.